

نُسخنات حکیمانان و نصیحت‌های پدرانه

مدرس
عالم ربانی حضرت آیه الله حاج میرزا عبدالکریم حق شناس

به کوشش: علیرضا جوان

سُخَنان حکیمانہ ونصیحت‌های پدُرانہ

عالم ربانی حضرت آیۃ اللہ حاج میرزا عبدالکریم حق شناس ^{مدیر}

به کوشش: علیرضا جوان

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

فهرست مطالب

موضوع	صفحه
سخن ناشر	۷
زیستنامه‌ی آیه‌الله حاج میرزا عبدالکریم حق‌شناس	۹
متن سخنان و پندها	۱۳

بسم الله الرَّحْمَانِ الرَّحِيمِ
الْحَمْدُ لِلَّهِ وَ سَلَامٌ عَلَى عِبَادِهِ الَّذِينَ أَصْطَفَى
مُحَمَّدٌ وَ آلِهِ خَيْرِ الْوَرَى وَ اللَّعْنَةُ الدَّائِمَةُ
عَلَى أَعْدَائِهِمْ شَرِّ الْوَرَى

سخن ناشر

خیلی خلاصه عرض کنم:
عاقبت و آخرت دنیا، قیامت است؛ باطن ما در دنیا، ظاهر ما در
آخرت خواهد بود؛ اخلاق؛ یعنی: صفات و خصوصیات قلبی ما در
دنیا، صورت ما در آخرت خواهد بود؛ لذا: عملکرد راهنمایان مهربان
دین و آیین الاهی، راه نمودن و راه بردن مخاطبین خود و آراستن آنان به
صفات قلبی جمیله و خصوصیات حسنه‌ی باطنی است، که صفات و
خُلُقِیات باطن، خاستگاه رفتار و کردار ظاهر است.
جانِ کلام، کلامِ جانِ جانان محبّت الاهیّه؛ حضرت خاتم پیامبران
صلی الله علیه و آله است که وقتی از او سؤال شد: دین چیست؟ فرمودند:

«حُسْنُ الْخُلُقِ»^۱ که عبارت دیگر همان فرمایش ایشان است که فرمودند:

«إِنِّي بُعِثْتُ لِأَتَمِّمَ مَكَارِمَ الْأَخْلَاقِ»^۲

و حاج آقای میرزا همین امر را، وجهه‌ی همت خود در هدایت جان مخاطبین به سعادت دنیا و آخرت، قرار داده بودند. آنان را «داداش جون» خطاب می‌کردند و با آنان نه فقط با جان و دل خود، که با حالت و رفتار خویش سخن می‌گفتند و پند می‌دادند. آنچه می‌فرمودند دانسته‌های او نبود، ترجمان خود او بود، لذا دلبر و دلنشین بود.

رحمةُ الله عليه رحمة واسعة

۱. بحار الأنوار ۶۸: ۳۹۳.

۲. بحار الأنوار ۱۰۸: ۲۲۲.